

Historický ústav FF UHK
Posudek bakalářské práce

Autor: **Holub Ondřej**
Studijní obor: **Prezentace a ochrana kulturního dědictví**
Název práce (česky): **Hudební impresionismus v Čechách**

Vedoucí práce: **doc. PhDr. Stanislav Bohadlo, CSc.**
Oponent práce: **PhDr. Veronika Středová, Ph.D.**

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Objevnost a originalita tématu	2
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie, struktura práce	3
Schopnost analýzy pramenů a literatury; jejich úplnost	2
Adekvátnost vyvozených závěrů	1
Stylistika, respektování gramatických norem, poznámkový aparát	2

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: 1–2–3–4.

Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení 4, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Student Ondřej Holub si pro svoji bakalářskou práci zvolil jako téma *Hudební impresionismus v Čechách*. Výběr tématu lze v mezích daného studijního oboru chápat jako zcela originální, neboť dějinám hudby se v něm věnuje minimum studentů. Jinak je tomu ovšem v kontextu odborné literatury, což ostatně dokládá i *Seznam pramenů a literatury* na samém konci BP. Rovněž ze samotného textu BP (mj. i úvodu) vyplývá, že tématu se řada autorů více či méně dotýká. O autorově motivaci a zápalu pro celou věc nelze pochybovat, je zřejmý a skutečně nadstandardní. Z celého textu BP vyplývá, že hudba je autorovi velmi blízká a jeho znalosti v tomto směru, rovněž však schopnost hudební empatie a konečně i interpretace hudebních děl, jsou nadprůměrné.

Opomenuli-li fakt, že BP částečně míří ke kompilaci, jako její pozitivní rys hodnotím především skutečnost, že autor usiluje o zařazení české hudby do evropského kontextu, a to nikoli pouze mechanickým propojením. Hledá souvislosti, vlivy i odlišnosti. To mu umožnilo postihnout především nesnadnou cestu hudebního impresionismu do českého prostředí; oceňuji autorovu schopnost uvést tuto skutečnost do souvislosti s přijímáním moderního výtvarného umění u nás, ačkoli zůstala pouze naznačena, když se zmínil o Rodinově návštěvě Čech (s. 12), aniž by však uvedl, s jak nadšeným ohlasem se výstava Rodinova díla setkala. Zcela opomenuto pak zůstalo přijetí Munchova expresionistického díla, k němuž dochází v podstatě v téže době, a které rovněž vydobylo modernímu umění cesty do českého konzervativního prostoru, což by dobře korespondovalo s autorovou schopností vnímat křehkou a někdy sotva znatelnou hranici mezi hudebním impresionismem a symbolismem. Oceňuji autorovu schopnost najít prvky impresionismu v dílech autorů, jejichž tvorbu nelze na první pohled, spíše snad poslech, označit jako vysloveně impresionistickou, i neustálé porovnávání s vlivem, ohlasem, ale i odmítáním nejen Debussyho díla, v širších souvislostech pak s neustálým vyrovnáváním se s impresionismem jako takovým. Zcela správně pak autor neuvažuje pouze o vlivu hudby francouzské, ale vymezuje českou hudbu i ve vztahu ke škole ruské.

Ondřej Holub prokázal ve své BP značné interpretační schopnosti. Bakalářská práce vyniká rovněž po stránce stylistické, neboť autorův jazyk je spojením odborné terminologie a oduševnělého vyjadřování, který byt může místy působit poněkud šroubovitě, rozhodně čtenáře osloví a zaujme. Tento pozitivní dojem ze stylistické a jazykové stránky BP jen místy narušují pravopisné nedostatky, zejména v interpunkci. Závažnější připomínky mám celkovému uspořádání textu, který je

rozparcelován do velmi krátkých kapitol, což místy evokuje spíše podobu slovníkového nebo encyklopedického hesla, tím spíše, že autor by byl nepochybně schopen vytvořit delší tematicky související celky, jež by daly více vyniknout významovým souvislostem a poskytly mu širší prostor pro interpretaci zkoumaných jevů. V této podobě text působí více jako informační materiál, než jako odborný analytický text.

Jako nedostatečný vnímám rovněž úvod BP, který je po mém soudu příliš strohý a působí jako by na něj autorovi „nezbyl čas“. Ondřej Holub mohl své záměry vysvětlit podrobněji, lépe odůvodnit i charakterizovat koncepci BP a především provést podrobnější rozbor literatury a pramenů. Fatálním nedostatkem je potom směřování pramenů a literatury, které se táhne celou BP, počínaje *úvodem*, konče jinak velmi bohatým *seznamem pramenů a literatury*. Autor v podstatě nerozlišuje, co je pramen a co literatura, v závěrečném seznamu užívá pouze abecední řazení. Nerozlišuje ani ve způsobech práce s nimi. To lze v odborném historickém textu jen těžko tolerovat. Naopak závěr BP vnímám jako precizně formulovaný a mám k němu jedinou připomínku: měl by začínat na nové samostatné stránce. Chvályhodná je rovněž autorova úvaha o perspektivách dalšího souvisejícího výzkumu a téma, které naznačuje, se mi jeví jako dostatečně nosné a především zajímavé.

Pro obhajobu BP navrhuji tyto otázky:

- 1) Jak autor přistupuje k publicistice, s níž často pracuje? Je literaturou nebo pramenem?
- 2) Vyskytuje se v českém hudebním impresionismu nějaký moment, jímž by česká hudba přesáhla, popř. obohatila evropské souvislosti, nebo ji musíme vnímat jako na evropském hudebním dění zcela závislou?

Navzdory výše uvedeným formálním nedostatkům považuji bakalářskou práci Ondřeje Holuba za poměrně zdařilou, avšak s přihlédnutím k nim ji musím hodnotit pouze známkou

.....

Datum a podpis vedoucího/opponenta práce:

PhDr. Veronika Středová, Ph.D.

V Hradci Králové, 18. srpna 2015